ცნობის ფურცელი

№ 2354 | სამშაბათი, 16 დეკემბერი | 1896—1903 | ქოველ-დღიური გაზეთი | № 2354

ბაზარი ლარსი: წელიწადში—6 მან., ცალკე თვეში 50 კ. ნომერი—3 კაპ., დამატებით—5 კ. ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი «პეტიტით» პირველ გვერდზე—10 კ., შეთხზულზე—5 კ. ხელის-მოწერა და ფასიანებული განცხადებანი მიიღებენ: „მოამბეს“-„ცნობის ფურც.“ რედაქციის კონტორაში ვანქის ფიც ქუჩაზე, № 27 და ჯ. ბან. ქარიფელოვა ამხანაგობის კიოსკში (ქვაშვილის ქ.ცენტრის პირდაპირ).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოიგზავნოს.—პირადათ მილასპარაკები რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, გარდა-გამეორის შეიდის 11—1-ლი საათებე.

დირექტორ ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цховлисъ-Пурцели“-„Моамбе“. ტელეფონი № 372.

მიიღება ხელის მოწერა 1904 წლისათვის.

ყოველ დღიური გაზეთი

„ცნობის ფურცელი“

ს პ ე ც ი ა ლ უ რ ი დ ა ბ ა ტ ე ბ ი თ ი ქ ი ნ ა ვ ი ი ო ჯ უ რ ნ ა ლ ი

ფასი გაზეთისა და ჟურნალისა

ჟურნალის და გაზეთის		სხვებისა-კარგად	
1 წლით—10 მ., 6 თვით—6 მ.,	1 წლით—13 მ., 6 თვით—7 მ.,		
3 თვით—3 მან.	3 თვით—5 მან.		

ორივე **მოკვდავს**.—მთელს წლით გამოიწერს, **ს პ ე ც ი ა ლ უ რ ი დ ა ბ ა ტ ე ბ ა ნ ი ვ ი** და **„ცნობის ფურცელი“**-ს უფასოდ გაუგზავნება. მხოლოდ ვინც გასულზე ბარემ ექვსივე ნომერი უნდა დაიშალოს 1 მანეთი, რომელიც ხელის-მოწერისთანავე უნდა იქნეს შემოტანილი.

ჩლითან ფასის განაწილება: პირველად—6 მან ექვსე გაიგზ მცხოვრებთათვის, და 5 მან. ტფილისელთათვის, 1-ლი მარტამდე—3. მ., 1-ლი აგვისტოდან დანარჩენი.

როგორც „ცნობის ფურცლის“, ისე „მოამბის“ მხოლოდ წლიურ ხელის მოწერით გაიგზავნება პრემიად ყველა ნაწერები

ალ. ყაზბეგისა.

1904 წელს „ცნობის ფურცელის“ დამტკიცებით დაიწყება ბეჭდვა ისეთნაირის ისტორიული ტენორანი ეკ ყაზბეგისა: „ბესიკელები“ ტრილოგიით

ველო საქმეებში სრულ თავისუფლების ითხოვს კორეის ნახევარკუნძულებზე.

ან, ასეთია იაპონის მოთხოვნილება. რუსეთმა კიდევ ერთ ჯერ მოითხოვა: მოზამბიკის და მოკპოში სანდვიჩების გამართვის უფლება მქონდეს. ამის გარდა რუსეთი კორეაში ვერჩობის უფლებასაც თხოულობს, თუ იაპონია ამ პირობებს ხელთაბრძება, რუსეთიც იაპონიის პრეტენტორატს აღიარებს კორეაზედ. იაპონიამ ეს პირობა გადაჭრით უარ-ჰყო და ამასთანავე კორეაშ ვერჩობის თაობაზე ახალი პირობა წარუდგინა რუსეთს.

რუსეთმა თავის პასუხში ბეჯითად მოითხოვა, კორეაში ვერჩობის სრული უფლება მჭონდეს და ნავთ-სადგური მოზამბიკთ დამეთმოს, რომ ვლადივოსტოკ-პორტ-არტურის გზის დაცვა და ჯარების გადაყვანა-გადმოყვანა შემეძლოსო.

სწორედ ამ დროს შორეულ აღმოსავლეთის მთავარ-მართებელმა ადმირალმა ალექსეევმა იცნობა უფლების მთავრობას, არ შეიძლება, რომ იაპონიას კორეიზე პრეტენტორობის უფლება მიეცემა. მილაპარაკება მაინც დღემდე სწარმოებს და ჯერ კიდევ მთლად არ ყოფილა იმედი, რომ საქმე შეიდრობით გადაწყდეს“.

იაპონიის მზადება ომისთვის

შორეულ-აღმოსავლეთიდან დაბრუნებული ფრანგეთ გაზ. „პეტიტ ტრენ დიე კომიტე დე ლაი ფრანსჩ“-ის თანამშრომელი ი-ა-ბე, სხვათა შორის, შემდეგსა წერს იაპონიის სამხედრო მზადებაზე:

„იაპონიამ ყველაზე ბეჯითი ყურადღება კორეის ზღვის ნაპირის შეძენაზე ცუსიმის კუნძულების გამაგრებას მიაქცია. იაპონის ფლოტი რომ ტაკემიის ნავთ-სადგურს შეეფაროს, აღვილად შეიძლიან რუსეთის ფლოტს პორტ-არტურსა და ვლადივოსტოკში შუა გზა შეუქრას, ამიტომ ადვილად მოსალოდნელია, რომ რუსეთის ფლოტი პენილის ყურეში მეტად დავიწროებულ ყოფაში ჩაეყრებს; ვლადივოსტოკსა და კორეის სამრეთ ნაპირებს დაცვა იაპონიის წინააღმდეგ ბეჯითად გაუძნელებდა. იაპონელებს თავიანთ კუნძულების ნაპირებიც გაამაგრეს, რომ რუსეთის ჯარი არ გადაეყვანინ. იაპონიაში. ზღვის ნაპირებზე იაპონელებმა სიმაგრეები აუშენეს არ შურიათ და შიგ შორს მსროლელი ზარბაზნები დაუწყვეს. დასასრულ ოკეან დუწერილებით ასწერს იაპონის ფლოტს, ზარბაზნებსა და თოფის წვალის ქარხნებს, ვერიტებს, ბრანდვებს, სამხედრო სასწავლებლებს და სხ. ოკეან ამბობს, იაპონია მეტად ბეჯითად ემზადება სომახდაო.

ჩინეთი საომრად ემზადება

რუსული გაზეთები იუწყებიან, ჩინეთი ბეჯითად ემზადება სომახდაო. ყველაზე ბეჯითად კი მეფის მოადგილე იუანშიკაი ემზადებაო. გუბერნატორი გენერალი მა ამხადებენ ჯარსაო. მომავალ წლიდან პეკინის პროვინციაში უნტერ-ოფიცრების და ცალკე კიდევ ოფიცრების სკოლის გახსნას ამირებენ. ამას გარდა საკუთრივ სამხედრო ბეკრის დაწერებას აპირებენ. პირველად გამოსაცდელად ამ ბეკრას პეკინიის პროვინციაში შემოიღებენ. ჭარხლიას ანგარიშით, სამის წლის განმავლობაში 130 ბატალიონი შეიქმნება. ახალ ირაზილა და სამხედრო სკოლაის საყოველად განსაკუთრებული გადასახადი იქნება დაწერებული.

ჩინეთის ხალხი ამ ჟამად მეტად ღელვებულია და მტკიცედ ითვლით უყურებს რუსეთის. სარწმუნო ცნობა მოიეიდა, ტიენ-ციანში და იმისი ახლებური მონარობა ხალხს ბეკრი წინააღმდეგი აღელვებინა. ჩინურ გაზეთების კორესპონდენტები იუწყებიან: პეკინ-კალგანის რკინის გზის გამგეზე რუსეთს ჩინეთში ათას შეუწყებას აყენებენო. მანჯურიაში ზღვნუებს რაზები თან და თან მრაელებიან და ძლიერებენ. მანჯურიაში მართალია ცოტა ჯარი ჰყავს ჩინეთს, მაგრამ ამ ჯარის უფროსები ყოველ კარგის თმილის დღით სარგებლობენ და ჯარს ბეკრად წვრთნიან. მანჯურიაში მრავალი ჩინელი ოფიცერი მოდის, უმაღლეს ჯარისკაც ჯარისმთავრებული. ხსენებულ ჯარს ბრძანებენ ტიენ-ციანის ვიცე-მეფე იინი, რომელიც რუსეთის ენას ბეკრად კარგად ლაპარაკობს. ამ ბრძანებლის ბრძანებით ჩინელებმა ტიენ-ციანის ახლო მახლობლად ციხე-სიმაგრეები აუშენეს და ზედ ზარბაზნები დაუწყვეს. ამ ციხე-სიმაგრეებში ჩინელები ბეკრ ჯარისკაცებს ინახავენ

მომადგენლებმა დღძლეს ამაზე ლაპარაკი „ცენტრის გადაცემების კომისიაში“. სოციალ ფედერალისტ ბრძოლის შესახებაც არა ისმისარა. მართალია, თუ „იერიხონელი“ სახოგადოებრივი მოქმედობისა“ საკითხი სასურველად გადაწყვეტ, სახალხო განათლების საქმეც თავისთავად იქნება ზნე ჭამაყენებული, მაგრამ „სანამ პტიტი მოვიდაო, პეფელ ტყავი გაიძრესო“,—სანამ ფედერ ხელი წესიერება დამყარდება, მანამდის სოფელს უფლებისაგან ტყავი გაძერება.

ფული არ არისო, გაიძახიან უფლები, როცა-კი სახალხო განათლების გამლიერებაზე ჩამოვარდება ლაპარაკი. ცოტაოდენ ხანა რომ დავაკვირდეთ ამ მხრით მოთხოვნილება-საჭიროება, რაც დღეში ამ ჟილიონი მანათი უნდა გადაიხადოს სახიდან ეიშოვით ეს მილიონებიო? ხალხი, რომელზედაც დამყარებულია სახელმწიფოს მთელი ბიუჯეტი, ისედაც გადატკბეულია და მეტ ხარკის გაწევას როგორღა შეძლებსო?! დაახლოებით ასე სჯიან ეს რუსი-ფისსტოკრატები, რომელნიც „პრინციპიალურად წინააღმდეგნი არ არიან ხალხის განათლების გაძლიერებისა“ და რომელნიც ამ მხრით ძალიან განსხვავდებიან „პოსკოვდომ.“-ის და „გრაფინინ“-ის რჩევის გაკერპებული რეაქციონერებისაგან; ამათისაც ხალხი მხოლოდ მუწვეი ძროხაა, რომელსაც განათლება არ უნდა... თუ ამათ რჩევას არა აქვს არავითარი ფასი, არც მეორე ჯგუფის კონსერვატორების ზემოდ ეღნიშნული სახეობა აქვთ ძალი.

შარალიც, საკერველთა მათი მტკიცება— ფული არა გვაქვსო! უმეობისი და ფერო მართალი იქნება თქვენ, ფული არის, მაგრამ სახალხო განათლებაზე ეკრ ვიმეტებთ. სახელმწიფო შემოსავალ-გასავალის ალრიცხვა თითქმის ორ ნაწილად ზანგ-თმაღი ვიცით. 1902 წელს სახელმწიფო შემოსავალად და გასავალად ალრიცხული იყო 1.946.571.976 მანათი. ამ დიდ ბიუჯეტიდან მთელ საერო განათლების საქმეზე გადაცემული იყო მხოლოდ 36.624.312 მანათი! თითა ნაილად ფარშიდეგენილი, რა აღლაი უკირავს ბიუჯეტში საერო განათლებას საქმეს, მომყვეს ამ 1902 წლის სახელმწიფო გასავლის მთელი ალრიცხვა.

ჩვეულებრივი გასავალი:

სახელმწიფოო ხელის ნაწილ-ნაწილ ყაღაზი. . .	286.459.713 მ.
სახელმწიფოს უმაღლეს დაწესებულებათა შენახვა . .	3.080.667 მ.
უწმ. სინოდის წყვეზის. .	27.954.151 მ.
სამმნისტროთა სახსრიან სამანისტროს . . .	15.715.243 მ.
გარეშე საქმოა სამანისტროს.	5.867.350 მ.
სამხედრო სამანისტროს .	322.638.537 მ.
ზღვაოა სამანისტროს . .	98.318.984 მ.
ფინანსოა სამანისტროს . .	335.198.430 მ.
მინა-მოქმედების სამანისტროს	43.242.831 მ.
შინაკან საქმოა სამანისტროს	93.187.205 მ.
საკრო განათლების სამანისტროს	36.624.312 მ.
გზათა სამანისტროს . .	435.547.758 მ.
ფოსტ-ტელეგრაფის სამანისტროს .	47.392.498 მ.
სახელმწიფო კონტროლის .	7.638.860 მ.
ცხენების მოშენების სახელმწ. წყვეზის.	2.046.942 მ.
მოუყალებელ ხარჯებისათვის	15.000.000 მ.

არა ჩვეულებრივი გასავალი:

ფიმმარსის და სხვა ზრახის გასაყიდად. . .	170.658.495 მ.

ამ ცხრილიდანაც დაინახავთ, რომ საერო განათლების სამინისტროს თითქმის უკანასკნელი ადგილი უჭირავს ბიუჯეტში. აღსანიშნავია, რომ ბერილები და ოროიდე სხვა დიდი ქალაქი გერმანიაში უფრო მეტს ხარჯავს ამ საგანზე, ვიდრე ხაზინა მთელ რუსეთზე. საერო განათლების სამინისტროს ბიუჯეტიდან კერძოდ სახალხო განათლებაზე სულ მცირედი ხვარაები, იმედად მცირედი, რომ სახსენებლადაც არ ღირს... ამ მოკლე ცნობებიდანაც დარწმუნდებით, რომ ფული არის, მხოლოდ სხვა სავარიოსების და არა ხალხის განათლებისათვის!

შარშან მთელი რუსეთი სასოფლო-სამეურნეო საჭიროებათა კომიტეტებთან ერთად ფიქრობდა, არ შეიძლება ხალხის განათლებას სანმის ისე დატოვებო, მთავრობაშიც იწყო ამის გამო ლაპარაკი, მაგრამ მოლოს ბრიგრი არ გამოვიდა; პირიქით, საერო განათლების ბიუჯეტს ცოტა რამ მოემატა. მაგრამ ისიც საშუალო და უმაღლეს სასწავლებლებისათვის, ეს იგი, პრივილეგიერ სახოგადოების სასარგებლოდ და არა ხალხისა, რომელსაც პირველ ბიჯებით სწავლის საქიროებაც ვერ დაუკმაყოფილებია ჯერ. სიინტერესოა ამ მოსაზების ისტორია.

ლაპარაკი იღძრალი იყო სახალხო სკოლის მასწავლებელთა უკიღურესს მფარმაიგებაზე. ამის შესახებ ყური ჰქონდა ყველას გამოკვეული და თავი მოეზრებელი; ხოლო, თუ კვლავ ამაზე შეიქნა სჯა-ბაასი, ეგ იმიტომ, რომ სასოფლო-სამეურნეო სჯრომაში ამ კომიტეტებმა ღძრეს ისეც ბევი ფეელი. საშუალოთა, ეს ლაპარაკეე ისე ღასაღილი დაწყებული საქმე; სახელმწიფო სკოლების მასწავლებელთა ხელფასი ისეც ცოტა იყო, ამ ხელფასის ზრდა ხომ ყველაზე ბუნებრივი ნაბიჯი იქნებოდა. ამ ნაბიჯის გადადგმა ხომ ყველაზე ადვილი იყო

ბიბლიებ არ იცოდა სად იყო აღდგინეის ბაკი, ერის ჩარეულმა ის ეტლში, ურეკენში ბაკი და შემდეგ გიღეშია მარტყოფისკენ ირიაღის მოსატანად. ნუბანიეს ირიაღი სახლში გადაეტანა და მეორე დღეს გამოსცხადეთ სოფლის მამასახლისის თეშვილიანის წინაშე, რომლისათვისაც დაწერილებით უთხრა, რაც თავს გადახდენოდა. მამასახლისი მაშინვე მიჰმგზავნა ერის ეზოში ყოფილ ეზოსმცოდნეი და ეკლე წერილი გაგზავნებინა და მერე თითონ ჩამსვლელი ეფშნია. ბაზრის ეფშნას შამახახისთვის გიქეთილებია დარიაეში და ფილეთისაკენ აღდასტაში ბაკიც ეზოსმცოდნეი ბატონიშვილის ნუგეშისთვის ეზოში ჩამოიყვანა. ეფშნას ეზოსთან